

**А Д В О К А Т  
ГЛАВАШ Б. НЕБОЈША**

Крунска 22а, 11000 Београд



ОСНОВНИ СУД У СОМБОРУ

Телефон / Факс  
+ 381 (0)11 32 44 257

ПРИМЉЕНО

12. 06. 2014

Електронска пошта  
nebojsaglavas@gmail.com

Дана \_\_\_\_\_ 20 \_\_\_\_\_ године

ОСНОВНИ СУД У СОМБОРУ  
ЗА  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

БРОЈ ПРЕДМЕТА: П 80/2013

ТУЖИЛАЦ: V

ТУЖЕНИ: Фонд за социјално осигурање војних осигураника Београда, улица Крунска бр.13 на чије место је на основу члана 79 Закона о изменама и допунама Закона о ПИО („Сл.гл. РС“, бр. 101/2010) ступио РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ Београд који заступа законски заступник - директор Драгана Калиновић, а које заступа Небојша Главаш адвокат из Београда ул.Крунска бр.22а, по пуномоћју у прилогу

Накнада штете  
Вредност спора: 302.593,20 динара

РЕВИЗИЈА ТУЖЕНОГ

Против пресуде Вишег суда у Сомбору број ГЖ 1/2014 од 08.05.2014. године

На основу чл.395. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09) тужени изјављује посебну ревизију против пресуде Вишег суда у Сомбору ГЖ бр.1/2014 од 08.05.2014. године којом је потврђена првостепена пресуда Основног суда у Сомбору П бр.80/2013 од 29.10.2013. године, а који се односи на досуђену накнаду штете у износу од 179.804,56 динара са припадајућом законском затезном каматом као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка и у том делу је тужбени захтев усвојен, првостепена пресуда потврђена и жалба туженог одбијена.

Тужени ревизију изјављује због:

- битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тачка 2. Закона о парничном поступку
- погрешне примене материјалног права у смислу одредбе чл. 193. ст.1. Закона о војсци Србије у вези одредбе чл.75. ст.1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (Сл. гласник бр.85/05)

Судови у Републици Србији поступају по великом броју тужби корисника пензија против Фонда за социјално осигурање војних осигураника (у даљем тексту Фонд СОВО) на чије место је на основу чл.79. Закона о изменама и допунама Закона О ПИО ( „Сл. гласник РС“ бр.101/2010) ступио Републички Фонд за пензијско и инвалидскоосигурање Београд, којима се тражи признавање права на ванредно усклађивање износа пензије за 2007. годину у висини од +11,06%.

С обзиром на неуједначеност судске праксе потребно је да Врховни касациони суд у поступку посебне ревизије размотри целокупну правну ситуацију ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права у овој области јер правна сигурност и поштовање Уставом гарантованог права на једнако поступање судова у истим правним и фактичким ситуацијама представља општи интерес, а услед погрешног тумачења закона био би угрожен опстанак и онако нарушеног система пензијског и инвалидског осигурања.

Разлог за подношење ове посебне ревизије је неуједначена односно контрадикторна судска пракса која доноси одлуке како у складу тако и у супротности са ставовима и приговорима туженог.

- Пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2357/13 од 17.10.2013. године
- Пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж. 4145/11 од 05.06.2012. године.
- Решење Врховног Касационог суда Рев.260/2013, Гзз1 94/2013 од 17.10.2013. године
- Пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 567/13 од 14.11.2013. године
- Пресуда Апелационог суда у Новом Саду ГЖ бр.3344/12 од 24.10.2012. године
- Пресуда Вишег суда у Новом Саду ГЖ бр.3687/11 од 15.05.2012. године
- Пресуда Вишег суда Нишу 5 ГЖ бр.1535/11 од 14.06.2011. године
- Пресуда Вишег суда у Сомбору ГЖ бр.671/11 од 10.08.2011. године
- Пресуда Основног суда у Новом Саду П 1169/2012 од 31.12.2012. године
- Пресуда Основног суда у Новом Саду П 11253/2011 од 13.11.2012. године
- Пресуда Вишег суда у Новом Саду Гж бр.2511/2013 од 08.04.2014. године

### Образложење

Виши суд је у пресуди број Гж 1/2014 од 08.05.2014. године, потврдивши одбијање приговора апсолутне ненадлежности, одлучивао о захтеву који не спада у надлежност судова опште надлежности, већ у надлежност управних органа, односно Управног суда и тиме учинио битну повреду одредаба парничног поступка у смислу одредбе чл.361. ст. 2. тач. 2 Закона о парничном поступку.

Правилност и законитост одлуке надлежног органа о висини пензије и припадајућим усклађивањима износа пензије не може се оцењивати у парничном поступку покренутом ради накнаде штете у ситуацији када је исплата пензије у потпуности вршена према правноснажном и коначном решењу.

Виши суд је погрешно применио материјално право утврђујући основаност тужбеног захтева у виду накнаде материјалне штете тужиоцу од стране туженог, заснивајући одлуку на упућујућој одредби чл.193. ст.1. Закона о Војсци Србије која није и не може бити основ за признавање права на ванредно усклађивање износа пензије

корисницима код Фонда СОВО у 2007. години, с обзиром на временско важење предметне норме почев од 01.01.2008. године.

Корисници војних пензија у 2007. години нису били у систему којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање у Републици Србији, јер су у складу са законским и подзаконским актима у тај систем уведени почев од 01.01.2008. године.

Корисници војних пензија до 31.12.2007. године представљају посебну статистичку групу која није обухваћена ванредним усклађивањем из два разлога:

- пензија војног осигураника се не обрачунава на основу личног коефицијента изведеног из целокупног радног стажа, већ одређивањем бодова од последње остварене плате као активног војног лица и то у збиру бодова одређених за део плате према чину, део плате према дужности, војни додатак у фиксном износу, бодови по основу немогућности избора места службовања, бодови за премештај, бодови за службу у одговарајућој јединици, за командну или руководећу дужност, бодови по основу чина, евентуалног посебног дела плате и тек на крају бодови према стажу и тек од тако утврђеног пензијског основа утврђује се пензија у одређеном проценту,

- параметри за повећање пензија засновани су искључиво на утврђивању бодова у складу са Законом о Војсци Југославије и на основу Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у ВЈ, за разлику од пензија остварених код Фонда ПИО које се усклађују редовно на основу статистичких података везаних за кретање трошкова живота на територији Републике у претходних 6 месеци и ванредно, као што је ово, поређењем статистичких података о исплаћеним износима пензије корисницима код РФ ПИО и просечне зараде у Републици у претходној години.

Војне пензије су након консолидације пензијског система, усклађене почев од 01.04.2008. године за 6,97% и од 01.10.2008. године за 14,13% за колико је извршено усклађивање пензија за кориснике права код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање у 2008. године и стога војни пензионери ни на који начин нису оштећени.

Ванредно усклађивање које се тражи тужбом заснива се на решењу директора фонда за пензијско осигурање - Београд број 01 бр.181-431/08 од 25.01.2008. године, којим је на основу пренетих овлашћења донета одлука о ванредном усклађивању пензија у смислу одредбе члана 224. Закона ПИО почев од 01.01.2008. године за 11,06%, а на основу статистичких података за 2007. годину, у складу са одредбом чл.75. ст.1. Закона о пензијско и инвалидском осигурању (Сл.гласник РС бр.85/05).



Све и да је формално било места за примену одлука РФ ПИО на кориснике пензија код Фонда СОВО, војне пензије као засебан систем нису испуњавале услове за ово повећање из разлога што је просечна пензија војног корисника износила 95% од износа просечне зараде запослених на територији Републике у претходној години, односно далеко више од законом утврђеног минимума од 60%.

Усвајањем тужбеног захтева суд је погрешно применио материјално право образлажући одлуку применом одредби чланова 155. и 172. Закона о облигационим односима јер тужени поступајући у складу са законом није извршио ванредно усклађивање износа пензије корисника код Фонда за социјално осигурање војних осигураника, с обзиром да за такво усклађивање нису испуњавали наведене услове утврђене Законом о пензијском и инвалидском осигурању.

Поступајући у складу са законом тужени није умањио имовину тужиоца, нити је спречио њено повећање, тако да у вршењу својих функција није причинио штету корисницима права код Фонда за социјално осигурање војних осигураника.

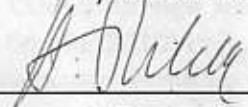
Мада је то још увек предмет судског поступка који је у току, напомињемо да је суд погрешно применио материјално право досуђујући тужиоцу законску затезну камату од доспелости сваког појединачног давања, јер у складу са одредбом чл.279. ст.3. Закона о облигационим односима на повремена доспела новчана давања тече затезна камата од дана кад је суду поднесен захтев за њихову исплату, тако да и у случају основаности тужбеног захтева камата припада најраније од дана подношења тужбе.

Због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чиње ничног стања и погрешне примене материјалног права, као и свих напред наведених пропуста донета је побијана пресуда на штету туженог.

Тужени предлаже да Врховни касациони суд посебну ревизију усвоји и преиначи другостепену пресуду у складу са одредбом чл.16. ЗПП усвоји приговор стварне ненадлежности и тужбу одбаци или на основу навода и разлога ревизије у целости одбије тужбени захтев и да тужиоца обавезе на плаћање трошкова парничног поступка.

За састав ревизије по АТ.

Пуномоћник



АДВОКАТ

**Небојша Б. Главаш**

БЕОГРАД, ул. Крунска бр. 22 А